

Vydává ministerstvo financí České republiky ve spolupráci s Českou národní bankou ve vydavatelství *Economia*, a. s., Praha

© ministerstvo financí ČR

Adresa redakce: Vinohradská 49,
120 74 Praha 2

Telefon: 253 018 nebo 2110, linka 361

Vedoucí redaktor: Ing. Ivan Kočárník, CSc.

Publishers: Ministry of Finance of the Czech Republic in Cooperation with Czech National Bank in Publishing House *Economia*, Prague

© Ministry of Finance of the Czech Republic

Editor's Office: Vinohradská 49,
120 74 Prague 2, CSFR

Editor in Chief: Ivan Kočárník

OBSAH

Ivan KOČÁRNÍK: Ke státním rozpočtům a záměrům finanční politiky na rok 1993 . . .	1
Jiří KINKOR: Financování místních veřejných statků: daně, nebo poplatky?	8
Robert HOLMAN: Reálný devizový kurs, zákon jediné ceny a teorie parity kupní síly	14
Jaruše KRAUSEOVÁ: Likvidita českých podniků na počátku renesance tržní ekonomiky	25
Martin MANDEL: Neoklasická analýza exportních dotací prostřednictvím geometrického aparátu dílčí rovnováhy	40

Uprostřed čísla:

R. A. MUSGRAVE—P. B. MUSGRAVEOVÁ: **Veřejné finance v teorii a praxi** (5. část): ss. 105—120

Všechny bibliografické údaje včetně údajů o **autorských právech** jsou uvedeny u prvního pokračování v č. 9/92 tohoto časopisu.

Publikováno po dohodě s vydavatelstvím McGraw-Hill, Inc.

CONTENTS

Ivan KOČÁRNÍK: State Budgets and Financial Policy Intentions in 1993	1
Jiří KINKOR: Financing Local Public Goods: Taxes or User Charges?	8
Robert HOLMAN: Real Exchange Rate, Law of One Price, and Theory of Purchasing Power Parity	14
Jaruše KRAUSEOVÁ: Czech Firms Current Ratio at the Beginning of Market Economy Renovation	25
Martin MANDEL: Neo-Classical Analysis of Export Subsidies Using Geometrical Apparatus of Partial Equilibrium	40

In the middle of this issue:

R. A. MUSGRAVE—P. B. MUSGRAVE: **Public Finance in Theory and Practice** (Part V): pp. 105—120

You can find all bibliographical data including **particulars on copyright** in part I of this series in No 9/92 of this journal.

Published by arrangement with McGraw-Hill, Inc.

FINANCE A ÚVĚR

1/93

DT: 336.12; 338.23: 336(437)

Ke státním rozpočtům a záměrům finanční politiky na rok 1993

Ivan KOČÁRNÍK*

Úvodem

Rozpočtové hospodaření České republiky bude v roce 1993 v porovnání s lety předchozími probíhat ve zcela nových podmínkách. Poprvé byl státní rozpočet sestavován jako rozpočet samostatné republiky. Česká vláda se v něm řídí vlastní koncepcí a vlastními představami o rozvoji české ekonomiky a rozšiřuje záběr své hospodářské politiky o ty kompetence a odpovědnosti, které dosud spočívaly na federaci.

Státní rozpočet je zásadně ovlivněn také daňovou reformou. Přechod na novou daňovou strukturu je opatřením, které je svým významem srovnatelné se zásadními liberalizačními kroky z počátku roku 1991. Toto opatření bylo nevyhnutelné, protože bez něj by již nebylo možné dále stabilizovat tržní charakter ekonomiky, zprůhlednit ji, a tak vytvořit příznivé podnikatelské klima.

Rok 1993 je tedy v rozpočtovém hospodaření určitým přelomem. Jeho příprava byla velmi pečlivá, tím spíše, že v předchozím roce došlo v české ekonomice k zásadním pozitivním přeměnám, k nepochybnému obratu k lepšímu, který je nutné podpořit.

V ekonomice samozřejmě přetrvává řada problémů a řada složitých otázek ještě bude muset být řešena; nemělo by však být zpochybnováno zásadní pozitivum: totiž že mezi postkomunistickými ekonomikami patří ekonomika česká nepochybně na první místo. Nejde přitom pouze o vnější známky stability a oživení, ale také o skutečnost, že se ekonomika transformuje, stává se ekonomikou tržní se silným soukromým sektorem, že se stále více a výrazněji projevují efekty samotné transformace, jako jsou prudký rozvoj soukromého sektoru, rychlá privatizace, stabilizace tržního prostředí a rozvoj konkurence.

* Ing. Ivan Kočárník, CSc., místopředseda vlády ČR a ministr financí ČR

Redakce příspěvek obdržela 10. 12. 1992.

Pozitivní obrat v roce 1992

Hospodářské výsledky roku 1992 jsou v mnoha ohledech lepší, než se před rokem očekávalo. Viditelně se začalo prosazovat hospodářské oživení, makroekonomický rámec je stabilní, prudce se rozvíjí soukromý sektor. Jestliže se při přípravě státního rozpočtu na rok 1992 očekávalo, že ekonomika dosáhne svého transformačního dna teprve v průběhu roku, pak tato situace nastala vlastně daleko dříve, již v prvním čtvrtletí. Mnoho se před rokem diskutovalo o tom, co nastane po dosažení tohoto pomyslného bodu, zda bude následovat stagnace, nebo se záhy začnou projevovat známky ožívování. Existuje celá řada ukazatelů, které přesvědčivě dokumentují, že nepochybně nastala alternativa druhá. Jde o oživení spotřeby domácností, ale také o oživení poptávky po reálných investicích, což se příznivě projevilo v dynamice stavebnictví — stavební výroba byla za deset měsíců roku 1992 zhruba o čtvrtinu vyšší než v porovnatelném období roku předchozího. Po celý rok se neustále snižoval propad průmyslové výroby oproti roku 1991 a v září byla poprvé za posledních dvacet měsíců překročena úroveň roku předchozího. Velmi dobře ilustrují hospodářské oživení i údaje o vývoji hrubého domácího produktu: v průběhu roku zde došlo k jednoznačnému vzestupu a ve čtvrtém čtvrtletí byla překročena loňská úroveň.

Klíčovou podmínkou pro formulaci podnikatelských záměrů jsou stabilní ceny. Už v roce 1991 se cenový vývoj stal plně srovnatelným s inflací v řadě zemí se standardní tržní ekonomikou a rok 1992 tento vývoj potvrdil. Hladina spotřebitelských cen se celoročně zvýšila jen o zhruba 12 %, což odpovídalo původním předpokladům hospodářské politiky.

Česká republika se řadí mezi země s nejnižší mírou nezaměstnanosti. V průběhu loňského roku počet nezaměstnaných výrazně poklesl. Podílela se na tom řada faktorů, významné však je, že stoupala nabídka volných pracovních míst, zejména v soukromém sektoru; to svědčí o tom, že byly úspěšně „nastartovány“ adaptační procesy a že pozitivní signály hospodářského oživení pocházejí právě ze strany soukromých podnikatelů. V této souvislosti je však nutné uvést dvě skutečnosti: za prvé, česká ekonomika stále ještě není standardní tržní ekonomikou; nebyl tedy ještě dosažen stav tzv. přirozené míry nezaměstnanosti, stav, který umožňuje normální fungování trhu práce; za druhé, v letošním roce je nutné počítat s určitým růstem nezaměstnanosti, neboť podniky, které byly zprivatizovány v první vlně velké privatizace, zformulují a začnou uskutečňovat své nové podnikatelské záměry.

Vnější hospodářské vztahy a jejich vývoj v roce 1992 svědčí o probíhající transformaci ekonomiky. Celkové saldo vnějších vztahů, vyjádřené platební bilancí, bylo udržováno ve výrazném přebytku, který za celý rok a celou federaci dosáhl prakticky jedné miliardy amerických dolarů. Je nepochybné, že na tomto vývoji se rozhodujícím způsobem podílela ekonomika česká. Výrazný pozitivní vliv při tom měl i pokračující příliv zahraničních investic do české ekonomiky, zatímco obchodní bilance skončila v roce 1992 schodkem. Je však významné, že výrazně rostl dovoz strojů a zařízení, tedy dovoz pro účely modernizace ekonomiky a pro její strukturální transformaci. Pokračovala také výrazná reorientace českého exportu, započatá již v roce 1991; to se projevilo klesajícím podílem vývozu do zemí s transformující se ekonomikou a výrazným růstem podílu vývozu do zemí s vyspělou ekonomikou tržní, zejména do zemí Evropského společenství.

Rok 1993 jako potvrzení probíhající přeměny

Pokud jde o rok 1993, kromě zmíněných dvou faktorů byly finanční politika a státní rozpočty koncipovány na základě následujících předpokladů:

1. V roce 1993 převládnu v ekonomice charakteristiky tržní nad charakteristikami transformaçními. Bude již prakticky dokončen institucionální rámec tržní ekonomiky včetně daňového systému, výrazně se zvýší podíl soukromého sektoru a v ekonomice se definitivně prosadí tržní modely chování podnikového managementu. Pro hospodářskou a finanční politiku bude tato změna znamenat minimalizaci nestandardních zásahů na straně jedné, ale na straně druhé větší nároky na vybudování konzistentní makroekonomické regulace se žádoucími efekty na mikroúrovni.

2. V roce 1993 budou pokračovat tendence ekonomického oživení započaté v roce 1992. V ekonomice již odezněly šokové efekty rozpadu vnějších vztahů a částečně i liberalizačních opatření, zvýšila se její pružnost a adaptabilita a začínají se projevovat pozitivní efekty formulace nových rozvojových strategií a nalézání nových trhů. Stabilizace těchto pozitivních tendencí bude podporována tržně konformními nástroji, zejména proexportními opatřeními, podporou malých a středních podniků, protimonopolní politikou, kultivací tržního prostředí a vytvářením stabilních podmínek pro příliv zahraničního kapitálu.

3. Příznačným rysem roku 1993 budou podstatné změny podnikatelské strategie v podnicích privatizovaných v rámci velké privatizace. Zatímco v předprivatizační fázi převažovalo u řady doposud státních podniků specifické chování, orientace na krátkodobé a sociálně líbivé cíle, odkládání investičních rozhodnutí, nákladová a cenová necitlivost a nepřizpůsobování tržním signálům, bezprostředně po ukončení velké privatizace přistoupí noví vlastníci k formulaci nových cílů a v neposlední řadě k racionalizaci výroby a ke všestranným úsporám nákladů včetně nákladů mzdových. Do popředí se dostane finanční řízení, udržování likvidity, optimalizace struktury kapitálu a zájem na rozšíření struktury finančního portfolia.

Rok 1993 bude rokem výraznějších strukturálních přeměn formou zániku neefektivních a neperspektivních výrobních firem. Vláda proto musí klást velký důraz na řešení sociálních důsledků tohoto procesu a na aktivní podporu nových pracovních příležitostí.

Prognóza hospodářského vývoje v roce 1993 vychází z toho, že neexistují limitující faktory ekonomického růstu na straně nabídky a že klíč k udržení pozitivních tendencí letošního roku spočívá v dalším oživení poptávky.

Při splnění uvedených předpokladů lze v příštím roce očekávat růst hrubého domácího produktu od 1 % do 3 %, vzestup cenové hladiny v intervalu 15 % až 17 %, průměrnou nezaměstnanost 4 % až 5 % a udržení kladného salda platební bilance.

Základní rysy státního rozpočtu

Strukturu příjmů i výdajů státního rozpočtu podmiňuje nová daňová soustava a zavedení pojistného systému financování některých veřejných služeb pro obyvatelstvo. Příjmová strana rozpočtu je opřena o dominantní postavení daně z přidané hodnoty, daně z příjmů právnických osob a jako provizorium pro rok 1993 i pojistného na sociální zabezpečení. Na straně výdajů se zcela mění struktura financování zdravotnictví, objevují se nové výdaje spojené s úhradou pojistného za zaměstnance rozpočtové sféry.

Ve struktuře veřejných financí je patrný posun váhy ve prospěch rozpočtů obcí a okresů a mimorozpočtových fondů. Výrazně se zvyšuje míra nezávislosti územních rozpočtů na rozpočtu republiky i propojenost zdrojů jejich rozpočtů s ekonomikou daného území.

Rovnovážné působení rozpočtu se opírá především o celkovou vybilancovanost

příjmů a výdajů. I při přípravě státního rozpočtu na rok 1993 bylo, podobně jako v několika letech předchozích, určujícím kritériem pro přístup k výdajové straně rozpočtu kritérium vyrovnanosti. Určitou novinkou rozpočtového hospodaření se stává financování rozpočtového schodku, které v souhrnu omezuje výdajovou kapacitu státního rozpočtu o zhruba 13,5 mld. Kčs.

Výrazným transformačním rysem rozpočtu je celkové omezení jeho angažovanosti v ekonomice měřené podílem na vytvořeném hrubém domácím produktu. Ze strukturálního pohledu klesá zejména účast rozpočtu v podnikových financích. V souladu s novou daňovou soustavou klesá podíl zdanění podnikatelských zisků u většího podniku z 55 % na 45 %. Nahrazením odvodu z objemu mezd pojistným sociálního a zdravotního zabezpečení se snižuje zdanění vyplacených mezd zhruba o 15 procentních bodů. Na druhé straně rozpočet redukuje transfery do podnikatelské sféry. V rozpočtu přitom je zachována podpora začínajícímu podnikání.

I přes úsporný přístup zabezpečuje výdajová strana sociální funkci státu ve vztahu k obyvatelstvu. Sociální transfery rozpočtované na příští rok pokrývají potřebu plynoucí ze schválených zákonných norem a vytvářejí rezervy pro pokrytí předpokládaného růstu nezaměstnanosti. Výrazně rostou výdaje pro odvětví zabezpečující služby pro obyvatelstvo. Nejvýraznější — téměř padesátiprocentní — tempo vykazují výdaje na zdravotní péči. Podobně dynamicky se vyvíjejí výdaje na školství a kulturu a výdaje na bezpečnost, jejichž přírůstek je zhruba třetinový. Zachování reálného tempa výdajů na sociální transfery a veřejné služby pro obyvatelstvo bylo jedním z východisek sestavení rozpočtu. Na druhé straně pomaleji rostou výdaje na další položky spotřeby státu, zejména na státní správu a obranu.

Příjmy státního rozpočtu

Zavedením nové daňové soustavy a restrukturalizací veřejných financí ve prospěch místních rozpočtů a zdravotního pojištění doznala příjmová strana oproti předchozím letům zcela nové podoby. Při rozpočtování bylo proto třeba analyzovat celou řadu vlivů a vzájemných vazeb, které budou determinovat příjmové toky. Bylo nutné reálně zvážit riziko plynoucí ze „záběhu“ nového systému, kdy si na nové daně budou zvykat poplatníci i jejich správci.

Rozpočet příjmů vychází z předpokládaných trendů ekonomického vývoje, přičemž v zájmu hodnověrnosti rozpočtu se jeho základem stal strážlivý optimismus.

Z celkového rozpočtu příjmů veřejných rozpočtů v objemu 419 mld. Kčs připadá 343 mld. Kčs na rozpočet republiky, 41 mld. Kčs na rozpočty okresů a obcí a 35 mld. Kčs na tzv. vlastní příjmy zdravotní pojišťovny, tj. příjmy inkasované z pojistného z podnikatelské sféry. Při souhrnném nárůstu příjmů veřejných rozpočtů o 13,4 % rostou zejména vlastní příjmy místních rozpočtů o 35,2 %; příjmy zdravotní pojišťovny jsou titulem zcela novým.

Rozpočet České republiky se opírá o tři hlavní příjmy, a to o daň z přidané hodnoty a spotřební daně (36,9 % z celku), daň z příjmů právnických osob (25,0 %) a pojistné sociálního zabezpečení (28,5 %). Tyto položky tvoří souhrnně zhruba 90 % všech příjmů. Pokud zvážíme, že rozpočtem inkasované pojistné je určitým provizoriem pro rok 1993, je příjmová strana ústředního rozpočtu postavena na dani z přidané hodnoty a spotřebních daních a dani z příjmů právnických osob.

Právě zavedení daně z přidané hodnoty je nejvýraznější změnou daňového systému a vyvolává zákonitě největší polemiky o riziku při výběru. Rozpočet této daně proto vycházel z reálných hodnot výběru daně z obrátu v roce 1992, tedy za-

hrnoval i nižší plnění především v první polovině minulého roku včetně započtení úniků, ke kterým zejména v prvním čtvrtletí docházelo u alkoholu a cigaret.

Výdaje státního rozpočtu

Zcela zásadně podobu rozpočtových výdajů ovlivňuje převzetí dosavadních federálních kompetencí českou vládou. Započtení těchto výdajů probíhalo podle zvláštních kritérií, v zásadě odlišných podle typu výdaje či resortu, tak, aby rozpočet pravdivě odpovídal předpokladu míry převzetí působnosti z federálního orgánu na český.

Souhrnně objem těchto výdajů představuje asi 90 mld. Kčs. Téměř pětinu této částky tvoří výdaje spojené s dobihajícími úvěry poskytovanými minulými vládami do zahraničí a podíl na placení dluhů ČSFR. Zhruba 27 % převzatých federálních výdajů tvoří účelové rezervy na sociální transfery zapracované do rozpočtu federace v roce 1992, především jako výdaje mezirepublikové občanské sounáležitosti, tj. prostředky na státní vyrovnávací příspěvek, politiku zaměstnanosti, majetkovou újmu peněžních ústavů ze zvýhodněných úvěrů a dotace k cenám tepla.

Rozpočet výdajů sledoval základní východiska finanční politiky. Především dochází k omezení srovnatelných objemů dotací podnikatelské sféře. Celkové hodnoty dotací podnikům jsou v absolutních číslech i přes tento trend vyšší než v roce 1992. Důvodem je zachování poměrně výrazného rozsahu státních transferů ve prospěch dopravní infrastruktury, zejména pak železniční, kde se v příštím roce počítá s investičními a neinvestičními dotacemi ve výši 6,8 mld. Kčs. O více než 1 mld. Kčs více prostředků bude vynaloženo na řešení problematiky útlumu uhelných, rudných a uranových dolů.

Zachovány jsou prostředky k podpoře podnikání prostřednictvím dotace Českomoravské záruční a rozvojové bance, k podpoře výdajů na realizaci záruk za úvěry a pojištění vývozů a k podpoře podnikání organizací invalidů.

Přísná výběrová kritéria byla volena u poskytování investičních transferů. Konceptně je perspektivní pouze cesta kapitálového trhu.

Stejně tak je uplatněn úsporný přístup k investiční činnosti rozpočtové sféry, kde je prvním cílem omezit rozsáhlý stupeň rozestavenosti poskytováním prostředků z valné většiny na dokončení akcí.

Tradičně neobjemnější položkou výdajů rozpočtu jsou transfery obyvatelstvu, jež zahrnují — kromě výdajů — rozsáhlé prostředky na dávky důchodového a nemocenského zabezpečení. Tyto prostředky rostou meziročně o více než 15 %, což pokrývá běžný nárůst potřeby dávek, nově přijatá zákonná opatření u starobních důchodů a odpovídá i předpokladu zvýšení průměrné míry nezaměstnanosti na zhruba 5—6 %.

U výdajů na veřejnou spotřebu obyvatelstva a státu, souhrnně označovaných jako neinvestiční výdaje rozpočtových a příspěvkových organizací, byla pro rozpočet stanovena kritéria zabezpečení růstu věcných výdajů ve výši 8 %, růstu mzdových výdajů ve výši 9 % a pokrytí finančních vlivů přijatých zákonných opatření. Tempo růstu mezd vychází z platové stupnice schválené nařízením vlády o platových poměrech v rozpočtových organizacích a ve státní správě. Z přijatých zákonů se rozpočtů dotýká zejména povinnost platby pojistného za zaměstnance rozpočtových a příspěvkových organizací, která souhrnně zvyšuje potřebu rozpočtových prostředků za dosavadní resorty České republiky o 10,8 mld. Kčs a za převzaté federální resorty 2,2 mld. Kčs.

Oproti roku 1992 významně klesá objem rozpočtu veřejných služeb pro obyvatelstvo. Tento jev má příčinu v odlehčení výdajů rozpočtu o převážnou většinu

výdajů na zdravotní péči, které jsou spravovány z prostředků zdravotního pojištění. Kromě složek zdravotnictví, které zůstávají ve finanční působnosti rozpočtu (hygienická služba, záchranná služba, apod.), tvoří většinu výdajů rozpočtu republiky na zdravotnictví platby pojistného za tzv. neproduktivní skupiny osob, vymezené zákonem o všeobecném zdravotním pojištění, ve výši odvozené ze zákona o výši pojistného. Celkově je rozpočet zdravotnictví jednou z nejdynamičtějších položek rozpočtu vůbec. Porovnáme-li celkové zdroje zdravotnictví včetně předpokladu u územních rozpočtů v roce 1993 a 1992, dojdeme k vysokému tempu růstu o téměř 50 %. I když část těchto zdrojů bude použita pro financování pojistného sociálního zabezpečení za zdravotnický personál a část bude pokrývat zvýšené náklady v souvislosti se zavedením daně z přidané hodnoty, zabezpečuje rozpočet zdravotnictví i v souvislosti s celou změnou systému financování předpoklad zvýšení úrovně zdravotní péče.

Rozpočty výdajů na další odvětví veřejné spotřeby obyvatelstva, zejména na školství a kulturu, rostou zhruba o 35 % a měly by reálně zabezpečit úroveň výdajů roku 1992.

U výdajů na veřejnou spotřebu státu, jež zahrnují především prostředky na obranu, bezpečnost, vězeňství, justici a státní správu, byl uplatněn diferencovaný přístup.

Výdaje na dluhovou službu ovlivnily výdajovou stranu rozpočtu výrazně. Na rozpočet České republiky přechází v příštím roce povinnost hradit část dluhů bývalé federace. Stav tohoto dluhu bude činit k 1. 1. 1993 zhruba 115,5 mld. Kčs, když jeho významnou část (40,7 mld. Kčs) tvoří nově převzaté závazky ČSOB z operací tzv. centrálního devizového zdroje. Celková výše nákladů na dluhovou službu by podle platebního kalendáře činila v roce 1993 23,4 mld. Kčs při shodném objemu splátek jistiny i úroků po 11,6 mld. Kčs. Tento objem by i při maximální úspornosti nebyl pro rozpočet republiky v roce 1993 „stravitelný“. Proto byla navržena některá odkladná opatření. Především šlo o předpokládaný schodek rozpočtu federace za rok 1992 připadající na Českou republiku ve výši do 8 mld. Kčs, který bude financován emisí státních obligací. Dále jde o využití prostředků Fondu národního majetku k hrazení převzatých závazků ČSOB a konečně o roční odklad splátek jistiny starých dluhů. Tato opatření snižují v letošním roce dluhovou službu o 10,8 mld. Kčs.

Rozpočty obcí

Každoročně diskutovanou otázkou státního rozpočtu je zabezpečení rozpočtů územních orgánů, především pak jejich příjmová strana. Rok 1993 bude znamenat celkovou transformaci těchto rozpočtů, jež je založena především na významném zvýšení jejich zdrojové soběstačnosti, na posílení vazby rozpočtových možností území k jejich ekonomické kapacitě a na zabezpečení takového spektra příjmů územních rozpočtů, aby se jejich vývoj odvíjel v zásadě shodně s vývojem příjmů státu.

Rozpočty obcí a okresních úřadů budou v roce 1993 financovány ve výši 38 mld. Kčs z vlastních příjmů, což představuje plných 65 % celkového objemu příjmů; dále 17 mld. Kčs bude tvořit dotace z rozpočtu republiky, 3 mld. Kčs se předpokládá zapojit z tzv. mimořádných příjmů.

Hlavním příjmem územních rozpočtů, jež zabezpečuje téměř polovinu jejich vlastních zdrojů, je daň z příjmů fyzických osob. Ta bude plně příjmem obecních rozpočtů u daně z podnikání a jiné výdělečné činnosti, což by mělo podpořit vzájemnou vazbu mezi zázemím podnikatelské aktivity v obcích a městech a stavem obecní či městské pokladny. U daně ze závislé práce je uplatněn systém děleného výnosu 60 % pro okresní úřad a 40 % pro obce.

Nová **koncepce** byla uplatněna i u poskytování dotací ze státního rozpočtu. Z celkové částky 17 mld. Kčs je 7 mld. Kčs poskytováno jako účelové prostředky na vymezené aktivity, a to na výkon státní správy, sociální dávky, domy s pečovatelskou službou a školství. Dalších 10 mld. Kčs je poskytnuto jako neúčelová vyrovnávací dotace. Při jejím rozdělování jsou částečně kompenzovány rozdíly mezi předpokládanými daňově chudými a bohatými okresy a sleduje se zachování určité stability v úrovni financování veřejných statků v porovnání s rokem 1992.

Ve výdajích dochází ke změnám zejména v investiční oblasti. V roce 1993 již nebudou prostřednictvím rozpočtů okresů a obcí poskytovány dotace na jmenovité stavby, které jsou nově zahrnuty přímo do ústředního rozpočtu republiky. Pro rok 1993 bylo také třeba zásadně řešit problematiku dokončení bytové výstavby, kterou v roce 1992 pokrýval stát emisí obligací. Pro rok 1993 bude pro financování těchto akcí využita nedočerpaná emise obligací z roku 1992 a z rozpočtu republiky prostředky ve výši 1 mld. Kčs. Zbývající část bude řešena v návaznosti na bezúplatné převedení rozestavěných objektů do majetku obcí, ze zdrojů z prodeje rozestavěných objektů a případně z výnosu emise komunálních obligací.

SUMMARY

State Budgets and Financial Policy Intentions in 1993

The introduction of this article emphasizes that it is the first time the state budget of the Czech republic is maintained as a budget of a independent republic. The results of 1992 are briefly stated in the second part. The third part deals with the assumptions the financial policy for 1993 is based on. The basic features of the state budget are described in the fourth part of this article.

Further parts discuss revenue and expenditure of the state budget. The local budget are concerned in the final part because the local budget reform will take place in 1993.